

Sygn. akt IV CNP 81/09

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi strony powodowej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 6 sierpnia 2008 r., sygn. akt [...],
w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Komunalnego Spółki z o.o.
przeciwko Z.J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 grudnia 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2008 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację powódki Przedsiębiorstwa Komunalnego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 6 maja 2008 r.

Powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego.

Art. 424⁵ § 1 k.p.c. wskazuje wymagania o charakterze konstrukcyjnym, jakie musi spełniać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Należy do nich m.in. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (pkt 4).

Skarżąca wskazała, że jej szkoda polega na nie zasądzeniu na jej rzecz odszkodowania za nielegalny pobór ciepła w wysokości 2.131,44 zł oraz na poniesieniu dodatkowych kosztów procesu w łącznej wysokości 503 zł (wpisy sądowe i opłata skarbową – 227 zł, koszty procesu przyznane pozwanej – 276 zł).

Oświadczenie skarżącej nie spełnia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Prawidłowe spełnienie tego warunku polega nie tylko na złożeniu oświadczenia o wystąpieniu szkody ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru, ale i na uwiarygodnieniu tego oświadczenia. W tym celu, w związku z treścią art. 243 k.p.c., skarżąca winna powoływać i przedstawiać zarówno dowody, w tym tzw. dowody nie dające pewności, jak i inne środki, nie uznawane przez kodeks za dowody np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów itp. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 października 2006 r., I BU 5/06, niepubl.; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Samo twierdzenie o wystąpieniu szkody nie jest więc wystarczające dla uwiarygodnienia twierdzenia, że szkoda wystąpiła. Niezbędny jest także przekonujący wywód wskazujący na czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią, a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, BSN 2006, nr 4, s. 10).

Ponadto stwierdzić należy, że koszty poniesione przed wydaniem zaskarżonego orzeczenia w ogóle nie mogą być rozważane w kategorii szkody „spowodowanej przez wydanie orzeczenia”. Szkoda spowodowana wydaniem prawomocnego orzeczenia nie może bowiem powstać przed jego wydaniem (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2007 r., III CNP 30/07, niepubl.). Koszty postępowania, które poniosła strona nie stanowią zatem szkody uzasadniającej wniesienie skargi przewidzianej w art. 424¹ k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06, niepubl.).

Braki w zakresie wymagań konstrukcyjnych nie podlegają uzupełnieniu, a skarga nimi dotknięta jest odrzucana *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Z podanych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., odrzucił skargę.